
[NABRODZIĆ SIĘ *vb pf*

3 pl m pers praet nabrodzili się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Pf od „brodzc” ‘brnąć’ z formantem na- + się wyrażającym nadmierność; w przen:

*Zwrot: »nabrodzić się we krwi [czyjej]« = przelać dużo krwi: ktorzy ojczyznę swą chcieli zaprzedać i potomstwo swe krwią oblać, jakoż tego było co dosyć, iż się nabrodzili we krwi swojej własnej a pany chrześcijańskie powadzili *KronMieszcz 1587/47.**

Formacje współrdzenne cf BRODZIĆ.

MK